

Мотиви към присъда по НОХД 729/2023 г. по описа на РС-*, НО, 7-ми състав**

Делото е образувано по внесен от РП- *** обвинителен акт против :

М. Н. Д., с ЕГН *****, за това че за времето от около 18,00 часа на 28.01.2022г до около 14,00 часа на 29.01.2022г в гр. *** от лек автомобил марка „Фиат“ модел „Брава“ с рег. № ***, собственост на ** Б., паркиран на ул. „****“ в гр. ***, в съучастие, като съизвършител с И. В. М. (съизвършител), чрез повреждане на преграда, здраво направена за защита на имот (счупване на стъклото на предна лява врата, изкривяване на предна лява врата и изкривяване на предния капак на автомобила) е отнел от владението на ползвателя на автомобила В. Т. Б. чужда движима вещ – един брой акумулатор марка „Крафт“ 12V75Ah на стойност 83 лева без нейно съгласие с намерение противозаконно да я присвои, като до приключване на съдебното следствие в първоинстанционния съд откраднатата вещ е върната – престъпление по чл.197 т.3 НК във връзка с чл.195 ал.1 т.3 пр.2 НК във връзка с чл.194 ал.1 НК и във връзка с чл.20 ал.1 и ал.2 НК;

И против И. В. М. с ЕГН *****, за това че за времето от около 18,00 часа на 28.01.2022г до около 14,00 часа на 29.01.2022г в гр. *** от лек автомобил марка „Фиат“ модел „Брава“ с рег. № ***, собственост на ** Б., паркиран на ул. „****“ в гр. ***, в съучастие, като съизвършител с М. Н. Д. (съизвършител), чрез повреждане на преграда, здраво направена за защита на имот (счупване на стъклото на предна лява врата, изкривяване на предна лява врата и изкривяване на предния капак на автомобила) е отнел от владението на ползвателя на автомобила В. Т. Б. чужда движима вещ – един брой акумулатор марка „Крафт“ 12V75Ah на стойност 83 лева без нейно съгласие с намерение противозаконно да я присвои, в немаловажен случай, като деянието е извършено повторно, след като е бил осъждан за друго такова престъпление с присъда № 10585 от 07.11.2019г на РС гр. *** по нохд № 402/ 2019г, влязла в сила на 29.04.2020г за престъпление по чл.194 ал.1 НК във връзка с чл.20 ал.2 НК и във връзка с чл.63 ал.1 НК – престъпление по чл.195 ал.1 т.3 пр.2 и т.7 НК във връзка с чл.194 ал.1 НК във връзка с чл.28 ал.1 НК и във връзка с чл.20 ал.1 и ал.2 НК.

В хода на съдебното производство по делото с влязло в сила на 20.12.2023 г. Определение № 3519/20.12.2023 г. е одобрено писмено споразумение, с което И. М. се е признал за виновен в това, че за времето от около 18,00 часа на 28.01.2022 г. до около 14,00 часа на 29.01.2022г. в гр. *** от лек автомобил марка „Фиат“ модел „Брава“ с рег. № ***, собственост на ** Б., паркиран на ул. „****“ в гр. ***, в съучастие, като съизвършител с М. Н. Д. (съизвършител), чрез повреждане на преграда, здраво направена за защита на имот (счупване на стъклото на предна лява врата, изкривяване на предна лява врата и изкривяване на предния капак на автомобила) е отнел от владението на ползвателя на автомобила В. Т. Б. чужда движима вещ – един брой акумулатор марка „Крафт“ 12V75Ah на стойност 83 лева без нейно съгласие с намерение противозаконно да я присвои, в немаловажен случай, като деянието е извършено повторно, след като е бил осъждан за друго такова престъпление с присъда № 10585 от 07.11.2019г на РС гр. *** по нохд № 402/ 2019г, влязла в сила на 29.04.2020г за престъпление по чл.194 ал.1 НК във връзка с чл.20 ал.2 НК и във връзка с чл.63 ал.1 НК – престъпление по чл.195 ал.1 т.3 пр.2 и т.7 НК във връзка с чл.194 ал.1 НК във връзка с чл.28 ал.1 НК и във връзка с чл.20 ал.1 и ал.2 НК и е приел да изтърпи наказание „Лишаване от свобода “ за срок от 8 месеца, като на основание чл.66 НК изпълнението на наложеното наказание е отложено за изпитателен срок от 3 години, считано от влизане в сила на определението.

По отношение на М. Д. производството е проведено по реда на глава XX НПК

в отсъствието на подсъдимия на основание чл.269, ал.3т.1 и т.3 НПК.

В съдебните прения представителят на РП- *** поддържа повдигнатото обвинение. Прави анализ на събраните по делото доказателства и намира за доказано по несъмнен начин извършването на престъплението, описано в обвинителния акт от страна на подсъдимия Д.. Пледира същият да бъде признат за виновен в извършването на престъплението, за което е привлечен като обвиняем и предлага да му бъде определено наказание „лишаване от свобода ” за срок от 6 месеца, чието изпълнение на основание чл.66 НК да бъде отложено с изпитателен срок от 3 години. .

Защитникът на подсъдимия– адв. У. сочи, че направеното в хода на досъдебното производство самопризнание от подсъдимия Д. е спомогнало за разкриване на обективната истина. Поддържа, че връщането на отнетата вещ следва да бъде прието като смекчаващо вината обстоятелство, което наред с ниската стойност на предмета на престъплението и чистото съдебно минало на подсъдимия обуславят извод за наличието на многобройни смекчаващи вината обстоятелства и предпоставят определяне на наказанието по реда на чл.55 НК .

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възразженията на страните, по реда на чл.14 и чл.18 от НПК, намира за установена следната фактическа обстановка:

М. Н. Д. е роден на *** г в гр. ***, с адрес гр. ***, ж.к. **, ***, с ЕГН *****.

Лек автомобил марка „Фиат“ модел „Брава“ с рег. № *** е собственост на ** Б. от гр. ***, но се владее и ползва от нейната майка В. Т. Б. от гр. **. На 28.01.2022 г. около 18,00 часа свидетелката В. Б. паркирала лекия автомобил на ул. „****“ на около 10 метра от входа на жилищната сграда, в която живее.

На 28.01.2022 г. подсъдимият и И. М. бил в централната част на ***, след което тръгнали в посока Зоопарка. Докато вървели по ул.„****“, видели паркирания на улицата лек автомобил марка „Фиат“ модел „Брава“ с рег. № *** и решили да извършат кражба от автомобила. Д. се опитал да отвори предния капак на автомобила, като използвал шило (което носил в себе си), но не успял, след което със същото се опитал да отвори шофьорската врата на автомобила, като упражнил натиск в горната част на вратата. Тъй като не успял да отвори вратата, Д. счупил прозореца на шофьорската врата на автомобила и през него издърпал дръжката за предния капак, за да се освободи, като през това време М. трябвало да наблюдава да не се появи собственикът на автомобила или полицейски служители. М. отворил предния капак на автомобила и двамата с Д. извадили акумулатора (марка „Крафт“ 12V75Ah), който пренесли и по-късно скрили в ромската махала.

На 29.01.2022 г. В. Б. установила, че стъклото на предна лява (шофьорската) врата на автомобила е счупено и вратата в горния ѝ край е изкривена. Направило ѝ впечатление, че предният капак на автомобила също е изкривен и не се отваря по обичайния начин. След като успяла да отвори капака, Б. установила, че липсва акумулаторът и на същата дата подала жалба в ОД РУ – *** .

В резултат на проведените ОИМ полицейските служители установили вещта – предмет на престъплението и неговите извършители.

С протокол за доброволно предаване от 07.02.2022 г. И. М. предал на служител на ОД РУ-*** един брой акумулатор марка „Крафт“ 12 V 75Ah № 200923168 и с разписка от същия ден акумулаторът бил върнат на В. Б..

Съгласно заключението на назначената в хода на досъдебното производство съдебно оценителна експертиза стойността на акумулатор марка „Крафт“ 12 V 75Ah № 200923168 към 28.01.2022 г. е 83 (осемдесет и три) лева.

Така изложената фактическа обстановка се установява от:

1. гласни доказателствени средства, съдържащи се в обясненията та ***, показанията на свидетелите В. Б., С. Я. и обвиняемият И. М..

2. писмени доказателства и доказателствени средства: Докладна записка от 28.02.2022 г.; Докладна записка от 03.02.2022 г.; Жалба от В. Т. Б. от 29.01.2022 г. с УРИ 785200-213/31.01.2022 г.; Копие на документ заверка при покупка от 19.02.2021 г., Копие на гаранционна карта с фабричен номер 2107741902; Протокол за доброволно предаване от 07.02.2022 г.; Заверено копие на пълномощно от **** Б., с което упълномощава В. Т. Б.; Заверено копие на системен бон от 08.02.2022 г.; Заверено копие на електронно заявление с D2028833939/08.02.2022 г.; Справка за съдимост за М. Н. Д. с рег. №779/ 10.03.2022 г.; Справка за съдимост за И. В. М. с рег. №780/ 10.03.2022 г.; фактура от 21.04.2022 година, декларация за семейно и материално положение и имотно състояние 22.11.2022 година на М. Д., декларация за семейно и материално положение и имотно състояние 22.11.2022 година на И. М., Справка за съдимост за М. Д.

3. Заключение на назначените в хода на досъдебното производство съдебно-оценителна експертиза.

При анализа на показанията на И. М. /разпитан на основание чл.118, ал.1, т.1 НПК, доколкото спрямо него производството е приключило с влязъл в сила съдебен акт/, съдът отчете участието му в извършваното престъпление и възможността, чрез показанията си да цели омаловажаване на своята роля. При оценката на показанията на М. първата инстанция съобрази и последователната съдебна практика за т. нар. „оговор“, съгласно която осъдителната присъда не може да се постанови само на база на уличаващите обяснения на другите обвиняеми.

Независимо от посоченото, доколкото към дата на разпита му, производството по отношение на М. е прекратено с влязъл в сила съдебен акт, като за същото престъпление му е наложено наказание и с оглед съответствието на показанията му с тези на свидетелите Я. и Б., съдът кредитира показанията на М..

От тези показания съдът установи конкретната роля на всеки един от извършителите при извършването на кражбата, както и повреждането на прозореца на предната лява врата, изкривяването на тази врата и изкривяването на предния капак на автомобила, целящи осигуряване на достъп до акумулатора и последващото му отнемане.

При установяване на фактическата обстановка съдът се довери на показанията на свидетелката Б. предвид тяхната последователност, непротиворечивост и логичност. Показанията на Б. се отличават с висока доказателствена стойност, основана на възпроизвеждането на преките й възприятия за обстоятелства, относими към предмета на делото.

Показанията на Б. съдържат данни за датата, на която установила липсата на двигателя, уврежданията по автомобила и идентичността на предадения от извършителите акумулатор с отнетия от автомобила й.

Като достоверни, съдът кредитира и показанията на свидетеля Я., с оглед липсата на данни за заинтересованост от изхода на делото, непротиворечивостта на показанията му и подкрепата им доказателствената съвкупност по делото. Показанията на Я. са доказателствен източник за участието му в проведените оперативно-издирвателни мероприятия за установяване авторството на кражбата, предаването на акумулатора от подсъдимите и връщането му на пострадалата.

Районният съд не използва показанията на полицейския служител, пресъздаващи извънпроцесуалните признания на двамата обвиняеми, направени към

момент, в който за двамата е съществувало подозрение, че са извършители на процесната кражба.

Актуалната практика на ВКС, съобразена с практиката на ЕСПЧ последователно приема, че събирането на информация по този ред представлява заобикаляне на закона като доколкото чрез свидетелски показания се възпроизвеждат обяснения на лице, което не е било привлечено в качеството на обвиняем, не е било запознато с правата си по НПК и не е могло да се възползва от тях, като по този начин се подменя законово регламентираният ред за даване на обяснения от обвиняем, чрез възпроизвеждане посредством свидетелски показания на информация, нямаща стойност на доказателствен източник тъй като е събрана в противоречие с правилата на НПК. Ефектът от разрешаването на такива свидетелски показания на полицаите на практика има за цел да позволи получени по този път самопризнания да станат доказателство при заобикаляне на всички процесуални права на подсъдимия. /В този смисъл Решение от 8.03.2018 г. на ЕСПЧ по делото Димитър Митев срещу България, по жалба № 34779/2009 г., Пето отделение, Решение № 88 от 19.05.2021 г. на ВКС по н. д. № 312/2021 г., III н. о., НК, Решение № 42 от 20.03.2018 г. на ВКС по н. д. № 25/2018 г., II н. о., НК и др./.

От справката за съдимост се установява настъпилата реабилитация по постановено спрямо Д. осъждане към датата на деянието, за което е образувано настоящото производство.

От заключението на назначената в хода на досъдебното производство съдебно оценителна експертизи, която съдът приема като компетентно и отговарящо обосновано на поставените въпроси се установява стойността на отнетата вещ към датата на инкриминираното с обвинителния акт деяние.

От правна страна:

От така установената фактическа обстановка, съдът счита, че подсъдимият М. Н. Д. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл.197, т.3 НК във връзка с чл.195, ал.1, т.3, пр.2 НК във връзка с чл.194, ал.1 НК, във връзка с чл.20, ал.1 и ал.2 НК.

Обект на защита на състава на престъплението, за което Д. е привлечен към наказателна отговорност са обществените отношения, свързани с правото на собственост и условията за нормалното им упражняване. Предмет на посегателството е само чужда за дееца движима вещ, която не се намира в негова фактическа власт. Изпълнителното деяние представлява отнемане на чужда вещ от владението на друго, без негово съгласие с намерение за нейното противозаконно присвояване.

От обективна страна за времето от около 18,00 часа на 28.01.2022 г. до около 14,00 часа на 29.01.2022 г. в гр. *** от лек автомобил марка „Фиат“ модел „Брава“ с рег. № ***, собственост на ** Б., паркиран на ул. „****“ в гр. ***, в съучастие, като съизвършител с И. В. М. (съизвършител), чрез повреждане на преграда, здраво направена за защита на имот (счупване на стъклото на предна лява врата, изкривяване на предна лява врата и изкривяване на предния капак на автомобила) е отнел от владението на ползвателя на автомобила В. Т. Б. чужда движима вещ – един брой акумулатор марка „Крафт“ 12V75Ah на стойност 83 лева без нейно съгласие с намерение противозаконно да я присвои.

Д. счупил стъклото на предна лява врата на автомобила, изкривил предна лява врата и предния капак на автомобила, като през това време М. го охранявал и следвало да го предупреди при появата на собственика на автомобила или полицейски служители, след което двамата отворили предния капак на автомобила и взели

аккумулятора без знанието и съгласието на пострадалата Б. и се отдалечили от мястото, където бил паркиран автомобилът.

По този начин от Д. и М. е осъществено прекъсване на фактическата власт на досегашния владеец, без нейно съгласие върху инкриминираната вещ, като двамата успели да установят върху аккумулятора своя трайна фактическа власт и да се отдалечат с него от местопрестъплението, така че да се разпореждат безпрепятствено със същия. Ето защо според съда в случая е настъпил и визираният от закона общественонеопасен резултат.

Налице са и предпоставките за ангажиране отговорността на Д. по отношение на квалифициращия признак по чл.195, ал.1, т.3 НК, доколкото, докато бил охраняван от М., извършил разрушаването на преграда, здраво направена за защита на имот. Последователно доктрината и съдебната практика приемат, че преграда, направена за защита на имот е всяка вещ или съоръжение, което е предназначено да изключи достъпа на лица или да изключи или ограничи въздействието на различни природни сили, като за преодоляването на такава преграда не е необходимо да бъдат приложени особени усилия. В настоящия случай прозорецът на предната лява врата, самата врата и предния капак на автомобила имат и охранителна функция, и по естеството си представляват преграда, здраво направена за защита на имот.

Правилно деянието на подсъдимия Д. е квалифицирано по чл.197, т.3 НК, доколкото в хода на проведеното досъдебно производство откраднатата вещ е върната.

От субективна страна, престъплението е извършено от подсъдимия Д. при форма на вината пряк умисъл, тъй като е съзнавал общественонеопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественонеопасни последици и е искал тяхното настъпване. Д. е съзнавал, че движимата вещ е чужда, както и че с отнемането ѝ заедно с М. прекъсват фактическата власт на досегашния владеец върху вещта и установяват своя фактическа власт, като двамата са целяли това и са имали намерение противозаконно да присвоят вещите.

Д. е съзнавал както обективните и субективни признаци на собственото си деяние, така и тези на своя съизвършител М., както и това че за отнемането на аккумулятора е счупено стъклото на предна лява врата и са изкривени предна лява врата и предния капак на автомобила /представляващи преграда, здраво направена за защита на имот.

По вида и размера на наказанието:

За престъпление по чл.197, т.3 НК във връзка с чл.195, ал.1, т.3, пр.2 НК във връзка с чл.194, ал.1 НК законодателят е предвидил наказание „лишаване от свобода“ до 8 години.

В конкретния случай съдебният състав намира, че по отношение на подсъдимия не са налице многобройни смекчаващи вината обстоятелства, нито изключително такова по смисъла на чл.55 НК, при които и най-лекото, предвидено в закона наказание за престъплението чл.197, т.3 НК, във връзка с чл.195, ал.1, т.3, пр.2 НК, във връзка с чл.194, ал.1 НК ще се окаже несъразмерно тежко.

Ето защо съдът не индивидуализира наказанието с прилагането на разпоредбата на чл.55 НК.

Като смекчаващи вината обстоятелства следва да бъдат отчетени чистото съдебно минало на Д., младата му възраст и сравнително ниската стойност на отнетата вещ, като не се констатира отегчаващи такива.

Връщането на отнетата вещ в хода на досъдебното производство, не следва да се приема като смекчаващо вината обстоятелство предвид това, че същото е отчетено

от законодателя при определяне на наказанието на основание привилегированата разпоредба на чл.197, т.3 НК и връщането на вещта е предпоставка за нейното прилагането.

Изложеното сочи на превес на смекчаващите вината обстоятелства, като с оглед степента на обществената опасност на деянието и дееца, наказанието следва да бъде индивидуализирано около минималния определен със санкционната норма размер. Съдът прие, че в случая адекватен размер на наказанието лишаване от свобода е близък до определения с чл.39, ал.1 НК минимум, а именно -6 месеца, който счете за най-подходящ за постигане на целите на наказанието и най - вече поправянето и превъзпитанието на подсъдимия към спазването на законите и добрите нрави.

Към датата на деянието подсъдимият не е осъждан на лишаване от свобода за престъпление от общ характер, определеното наказание е под три години, като за постигане целите на наказанието, съдът счита, че не е необходимо ефективно изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода”. Предвид наличието на кумулативно предвидените в чл.66, ал.1 НК предпоставки и на основание същата разпоредба, съдът отложи изпълнението на наложеното наказание за срок от три години.

По разноските :

На основание чл. 189, ал.3 НПК съдът осъди признатият за виновен подсъдим да заплати в полза на в полза на Държавата и по сметка ОДМВР-***, направените в хода на досъдебното производство разноски в сума в размер на 31.90лв. (тридесет и един лева и деветдесет стотинки), представляваща една втора от направените в досъдебното производство разноски, както и да заплати по сметка РС-***, направените в хода на съдебното производство разноски в размер на 30 лева /тридесет лева/ и държавна такса от по 5.00 (пет) лева за всеки служебното издаден изпълнителен лист.

По изложените съображения съдът постанови своята присъда.

15.04.2024 г.

СЪДИЯ при РС - ***: